

Arrest

nr. 216 641 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Bidsprinkhanenlaan 21
1170 WATERMAAL-BOSVOORDE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF in opvolging van advocaat I. DE GHELLINCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Venezolaanse nationaliteit en werd geboren op 21 november 1986 te San Antonio Del Tachira, in de staat Tachira. Vanaf uw geboorte tot de leeftijd van 17 jaar woonde u in de wijk La Popita, Calle 11, huisnummer 13-98. Vervolgens woonde u tot 27 jarige leeftijd bij de vader van uw kinderen op verschillende adressen in San Antonio Del Tachira. Tenslotte woonde u tot uw vertrek uit Venezuela samen met uw kinderen bij uw vader in de wijk La Popita.

Als kind liep u geen school maar leerde uw grootmoeder u lezen en schrijven. U slaagde er wel in uw lager en secundair onderwijs af te maken door volwassenonderwijs te volgen.

Uw partner – de vader van uw twee kinderen - werd op 2 september 2011 bij een gewapende overval op zijn vrachtwagen om het leven gebracht door de bende Los Piratas de la Solidaridad. Nadat u van een collega van uw partner te weten was gekomen dat de ouders werden veroordeeld voor de overval maar niet voor de moord ging u in september-oktober 2015 naar het Openbaar Ministerie in El-Tigre om meer informatie te verkrijgen. Daar werd u een papiertje gegeven en gezegd u te zullen bellen wanneer ze informatie zouden kunnen geven. Een of twee weken later werd u gebeld door een privé nummer en opgedragen om de dood van uw partner niet langer te onderzoeken. U werd met de dood bedreigd indien u de zaak niet ongemoeid zou laten en bovendien werd u bevolen weg te gaan. 1 december 2015 verliet u Venezuela en ging u naar Colombia. Omwille van de moeilijke levensomstandigheden in Colombia keerde u 7 januari 2016 terug naar Venezuela. Na uw terugkeer werd u opnieuw telefonisch bedreigd door een persoon die naar uw woonplaats kwam. 19 oktober 2016 verliet u Venezuela definitief. Via Colombia vloog u naar Madrid. Vanuit Spanje nam u het vliegtuig naar België waar u 21 oktober 2016 aankwam. 1 december 2016 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Uw kinderen vervoegden u in april 2018. Na uw vertrek werd eerst voor hen gezorgd door de ouders van uw overleden partner. Vervolgens nam uw vader de zorg over hen over. Uw moeder bracht de kinderen 4 april 2018 naar België. Zijzelf keerde 23 april 2018 terug naar Venezuela.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een origineel paspoort (114442271, dd. 09/01/2015), een origineel rijbewijs (V-17.128.627, dd. 23/12/2011), een originele identiteitskaart (17.128.627, dd. 10.12.2012), een originele overlijdensakte (480, dd. 03/11/2011), een krantenartikel getiteld 'Cicpc dice que resolvió cuatro crímenes en tiempo récord' van de website El Tiempo.com.ve van 23 september 2011 alsook een kopie van het krantenartikel , een artikel getiteld 'CICPC desarticula 'Banda Piratas de Soledad' y resuelve dos homicidios' van de website diarioelprogreso.com van 15 september 2011, een origineel document van het Instituto Nacional de Prevención, Salud y Seguridad Laborales van 10 september 2012, een origineel certificaat van het Instituto Nacional de Prevención, Salud y Seguridad Laborales van 29 augustus 2012, een origineel document van de politie (I-830-530, dd. 03/09/2011), een origineel document van het Hospital General de El Tigre: Permiso para el traslado de cadáveres (dd. 03/09/2011), origineel document van het Tribunal Supremo de Justicia (10-181, dd. 20/12/2011) en een origineel handgeschreven nota van het openbaar ministerie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meerbepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat deze van louter interpersoonlijke aard zijn. U verklaart door leden van de bende Los Piratas de la Solidaridad bedreigd te zijn geweest omdat u bij het Openbaar Ministerie om informatie had verzocht na te hebben vernomen dat de verantwoordelijken voor de dood van uw echtgenoot enkel waren veroordeeld

voor de overval en niet voor de moord. **Een link met de conventie blijkt bijgevolg niet uit uw verklaringen.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Bij de door u aangehaalde gebeurtenissen dienen immers enkele opmerkingen te worden geplaatst.

Na de dood van uw echtgenoot in september 2011 informeerde u in september –oktober 2015 – nadat u eerder had nagelaten te informeren naar de zaak - bij het Openbaar Ministerie in El Tigre naar de zaak van uw overleden partner. Daar werd u wandelen gestuurd. 1 à 2 weken later werd u opgebeld door een privé nummer met de mededeling uw zogenaamd onderzoek te staken en weg te moeten gaan (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 27). Vervolgens ging u 1 december 2015 naar Colombia. 7 januari 2016 keerde u echter terug naar Venezuela. Na uw terugkeer werd u wederom eenmaal telefonisch gecontacteerd en u gezegd weg te moeten gaan indien u wilde blijven leven. U verklaart enkel 2 keer bedreigd te zijn geweest door onbekenden.

Dat u na uw terugkeer uit Colombia op 7 januari 2016 nog 9 maanden - tot 19 oktober 2016 - in Venezuela verbleef, **ondermijnt de ernst en zwaarwichtigheid van de door u aangehaalde vrees.** Wanneer u in die periode eenmalig werd benaderd, preciseert u niet. Wel stelt u in augustus 2016 nadat u persoonlijk werd bedreigd hulp te hebben gevraagd aan een mede kerkganger (zie notities, p. 23). Hieruit blijkt dat u na de aan uw adres geuite bedreigingen nog enige tijd in Venezuela heeft verbleven zonder problemen te hebben gekend. Dat u geen haast had om uw land van herkomst te verlaten – hoewel u verklaart met de dood bedreigd te zijn - is niet in overeenstemming te brengen met een acuut risico op het lijden van ernstige schade.

Wat verder de ernst en zwaarwichtigheid van de door u aangehaalde feiten ondermijnt, is uw terugkeer naar Venezuela in januari 2016. Ook dit gedrag is onverenigbaar met uw bewering bij terugkeer naar Venezuela om het leven te zullen worden gebracht. U gevraagd wat u doen heeft besluiten om terug te keren naar Venezuela, waar u meende gevaar te zullen lopen, stelt u in Colombia niemand te hebben gehad om voor uw jonge kinderen te zorgen. Bovendien waren de inkomsten die u vergaarde uit de verkoop van voeding onvoldoende voor de uitgaven (zie notities, p. 18-19). Elders stelt u echter dat het in Colombia niet toegelaten was om eten te verkopen op straat (zie notities, p. 12). U gevraagd waarom u geen andere oplossing trachtte te zoeken, antwoordt u geen andere oplossing te hebben gehad. U erop gewezen dat u in 2016 naar Europa kwam en u wederom gevaagd naar de omstandigheden in Colombia die u ertoe hebben gedreven terug te keren naar Venezuela, verwijst u opnieuw naar het gebrek aan opvang voor uw kinderen. U benadrukt er alleen te zijn geweest met uw kinderen en er niemand te hebben gekend. Ook werd er een visum gevraagd voor uw verblijf in Colombia (zie notities, p. 19). U verklaart wel een verblijfsvergunning voor drie maanden te hebben gehad (zie notities, p.23). Dat u niemand zou hebben gekend in Colombia is niet in overeenstemming met uw andere verklaringen namelijk dat uw grootmoeder naar Colombia verhuisde toen u 15 jaar oud was en daar in Cucuta woonachtig is (zie notities, p.10). Ook hebben de ouders van uw overleden partner de Colombiaanse nationaliteit en is het bijgevolg weinig waarschijnlijk dat u geen netwerk zou hebben gehad in Colombia. Bovendien vond u wel een oplossing voor uw kinderen wanneer u naar België kwam daar u ze bij de ouders van uw overleden partner en vervolgens bij uw vader liet. Uw terugkeer naar Venezuela is bijgevolg niet verenigbaar met uw vrees. Dat u bovendien uw land heeft verlaten zonder alternatieven te hebben onderzocht, verwondert. U gevraagd of u denkt dat het ten tijde van uw geopperde problemen mogelijk was geweest om elders naartoe te gaan, antwoordt u niet te denken dat het een mogelijkheid was. U gevraagd waarom, stelt u omdat u werd opgedragen het land te verlaten (zie notities, p.28). Elders tijdens het persoonlijk onderhoud maakte u echter geen gewag van de noodzaak het land te verlaten. U verklaart dat wanneer u de eerste keer werd gecontacteerd, werd gezegd dat u niet meer moest onderzoeken, dat uw man dood is en u hem niet tot leven kan brengen. Er werd ook gezegd dat indien u wilt leven u weg moet gaan en moet stoppen met het onderzoek (zie notities, p. 27). Ook het tweede telefoontje werd gezegd dat u zo snel mogelijk weg moest gaan indien u wilde leven. Nergens verklaart u dat werd gezegd het land te moeten verlaten. Van een verzoeker om internationale bescherming die meent de bescherming van een derde land nodig te hebben, mag worden verwacht in eerste instantie de binnenlandse beschermingsmogelijkheden te hebben

overwogen. U gevraagd of u zich nu bij terugkeer naar Venezuela elders zou kunnen vestigen, meent u dat niet te kunnen aangezien ze [de bendeleden] u hadden gevonden terwijl ze van een andere staat afkomstig zijn (zie notities, p. 30). U meent dat ze u bij terugkeer zouden kunnen vinden indien ze dat wilden. Dit zijn echter louter assumpties die u geenszins weet te staven, zeker rekening houdend met het feit dat u na het tweede contact met hen nog lang in Venezuela wist te blijven zonder problemen te hebben gekend. Dit biedt bovendien geen verschuiving waarom u die overweging niet maakte vooraleer u besloot uw land van herkomst te verlaten.

Uw desinteresse in het verdere verloop spreekt tenslotte erg tot de verbeelding. U verklaart sinds uw vertrek in oktober 2016 geen nieuws te hebben gehad betreffende uw problemen, noch nieuws te hebben gezocht. U gevraagd waarom u dat niet deed, stelt u dat niet te willen omdat u het achter u wilde laten en een nieuw leven te hebben willen beginnen (zie notities, p. 18). Deze houding staat in schril contrast met uw verklaarde doortastendheid die u toonde toen u vier jaar na de dood van uw echtgenoot de autoriteiten plots contacteerde voor informatie. Dat u niet eens een poging heeft ondernomen om op de hoogte te blijven met betrekking tot uw problemen toont aan dat u zelf uw problemen weinig ernstig inschat. Van een verzoeker om internationale bescherming mag bovendien worden verwacht dat hij een dienstige poging onderneemt om op de hoogte te blijven van de problemen die ten grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming.

Er dient bijgevolg – zonder afbreuk te willen doen aan het leed dat u werd aangedaan bij het verlies van uw echtgenoot - te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt met betrekking tot uw persoonlijke problemen na de dood van uw echtgenoot - i.e. twee telefonische bedreigingen en nadien gedurende een hele periode niets meer - **onvoldoende zwaarwichtig** zijn om als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “**reëel risico**” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip **reëel risico** wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precaire omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie **ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard** die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. **Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt.** U bent immers een volwassen vrouw die verschillende beroepen heeft uitgeoefend in Venezuela. Zo werkte u als taxichauffeur met uw eigen motorfiets en als verkoopster van cosmetica via catalogussen en van bereide voeding (zie notities, p. 11 en verklaring DVZ, punt 12). Bovendien bent u erin geslaagd op latere leeftijd uw lager en secundair onderwijs af te ronden. Ook slaagde u erin naar Europa te reizen en uw kinderen te laten overkomen (zie notities, p.14). U beschikt bovendien over een netwerk in Venezuela aangezien zowel uw moeder, vader alsook uw broers/zus er woonachtig zijn. **Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.**

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire) blijkt dat het gros van het geweld dat in Venezuela plaatsvindt er de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Niettegenstaande sommige gewapende groeperingen, zoals de guerrillabewegingen uit Colombia, de Bolivarian Liberation Forces en de stedelijke colectivos, hun criminele activiteiten combineren met een politiek discours ter ondersteuning van het Chávez project, is economische verrijking het primaire doel van de in Venezuela gepleegde misdaden.

Het merendeel van het geweld in Venezuela is bijgevolg niet zuiver conflictgerelateerd en doorgaans doelgericht van aard.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld er wijdverspreid, doch benadrukt dat dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Venezuela **actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.** U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

U laat na eveneens het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Venezuela. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

Met betrekking tot de door u neergelegde documenten dienen volgende opmerkingen te worden geplaatst. Het door u neergelegde paspoort, identiteitskaart en rijbewijs hebben betrekking op uw identiteit welke door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. Aangaande het door u neergelegde paspoort dient opgemerkt dat u dit verkreeg op 9 januari 2015, voor de door u aangehaalde problemen. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd waarom u in januari 2015 een paspoort verkreeg, stelde u een paspoort te hebben aangevraagd omdat u eraan dacht naar Colombia te gaan (zie notities, p.18). Dit doet vermoeden dat uw migratie naar Colombia andere beweegredenen had dan de door u aangehaalde problemen.

Ook de documenten die u neerlegt ter staving van de dood van uw partner worden niet betwist daar de gebeurtenis waarbij uw partner het leven liet evenmin ter discussie staat.

De door u neergelegde nota van het Openbaar Ministerie kan evenmin bovenstaande vaststellingen ombuigen. Indien het een authentieke nota betreft –wat geenszins vaststaat – toont het de door u aangehaald feiten niet aan.

Op basis van artikel 57/5^{quater} van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar u geen opmerkingen heeft overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet; van artikelen 3 en 13 van het EVRM; van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn; van artikel 15.3, c van de Procedurerichtlijn; van artikel 17 van de Procedurerichtlijn; van artikel 48/6 Vreemdelingenwet; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster voert aan dat zij noch haar advocaat de kopieën van het gehoor heeft ontvangen. Deze werden door de advocaat van verzoekster gevraagd tijdens het gehoor. Verzoekster acht derhalve artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet en artikel 17.5 van de Procedurerichtlijn geschonden.

Verzoekster voert aan dat er onduidelijkheden waren in de vertolking. Verzoekster *“benadrukt dat verzoekster in het Spaans sprak, dat de tolk — wiens moedertaal noch Spaans noch Engels is) naar het Engels vertaalde, dat de Protection Officer in het Engels sprak, maar dat de notities in het Nederlands opgeschreven worden”*.

In het *eerste onderdeel* van het middel argumenteert verzoekster dat zij behoort tot een ‘sociale groep’ en dat de Venezolaanse autoriteiten niet in staat zijn om verzoekster te beschermen.

In het *tweede onderdeel* van het middel omtrent de motieven in de bestreden beslissing die betrekking hebben op (i) haar terugkeer naar Venezuela in januari 2016; (ii) het feit dat verzoekster nooit duidelijk heeft gemaakt wanneer zij werd bedreigd; (iii) het feit dat verzoekster *“zonder haast”* Venezuela heeft verlaten; (iv) dat verzoekster nooit heeft verklaard dat er werd gezegd dat zij het land moest verlaten; (v) de desinteresse die verzoekster zou hebben in het verdere verloop; (vi) de mogelijkheden van binnenlandse beschermingsmogelijkheden.

In het *derde onderdeel* gaat verzoekster in op de bestreden beslissing waar deze stelt dat de algemene situatie gevaarlijk is maar niet zodanig gevaarlijk, zodat *“er voor burgers in Venezuela actueel geen risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of van hun persoon ah gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*.

Verzoekster verwijst uitgebreid naar en citeert uit landeninformatie inzake de ernstige voedseltekorten en de volledig falende gezondheidszorg. Verzoekster wijst op het kwetsbaarheid van (jonge) vrouwen omwille van deze gegevens. Verzoekster stelt: *“Zowel gelet op de situatie in Venezuela, als op de hoge aantallen Venezolanen die hun land ontvluchten, heeft de Hoge Commissaris voor de Vluchteling van de Verenigde Naties in maart 2018 meegedeeld dat er een bijzondere nood is aan internationale bescherming — al is het tijdelijk — voor grote aantallen gevluchte Venezolanen”*.

Verzoekster betreft voormelde elementen op haar profiel als alleenstaande moeder van twee kinderen wiens partner in 2011 werd vermoord.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Verzoekster dient aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het tijdstip van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet).

Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de ‘gegronde vrees voor vervolging’. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekster thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in haar land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Het principe dat de Raad zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie in het land van herkomst op het tijdstip van dit oordeel geldt ook voor de beoordeling van het reële risico op ernstige schade zoals omschreven in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Uit de informatie die de partijen aanbrengen omtrent de situatie in Venezuela blijkt dat deze situatie volatiel is inzake de veiligheidssituatie en de socio-economische omstandigheden.

De landeninformatie waarop verweerder zich baseert blijkt voornamelijk te bestaan uit het document getiteld: ‘COI Focus, *“Venezuela, Situation Sécuritaire”* dat gedateerd is op 20 april 2018 (administratief dossier). Dit document bevat voornamelijk informatie uit de periode 2017 tot begin 2018.

Blijkens een geconsulteerd artikel van de Financial Times van april 2018 (COI Focus, p. 27, voetnoot 210) betreft de Venezolaanse crisis de grootste migratiecrisis in de recente geschiedenis in Latijns Amerika; tevens blijkt dat UNHCR het aantal dagelijkse migranten in april 2018 schatte op 5.000 migranten per dag (*ibidem*). UNHCR heeft volgens de informatie in het verzoekschrift ook bevestigd dat de internationale nood aan bescherming hoog is voor een zeer significant aantal Venezolanen.

Voorgaande elementen zijn een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Venezuela precair is inzake de veiligheidssituatie en de socio-economische context. Tevens blijkt dat de situatie volatiel is omwille van de impact van de socio-economische situatie op de politieke context. Bijgevolg is het noodzakelijk dat de Raad beschikt over actuele landeninformatie teneinde een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te kunnen beoordelen op het tijdstip van het vellen van een arrest. Het document 'COI Focus, "Venezuela, Situation Sécuritaire" dat gedateerd is op 20 april 2018 (en voornamelijk gebaseerd is op informatie uit 2017) is dan ook omwille van de volatiele aard van de situatie in Venezuela niet voldoende actueel om verzoeksters relaas en eventuele nood aan internationale bescherming afdoende te beoordelen.

Gelet op voorgaande vaststellingen beschikt de Raad actueel niet over "*alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast*" (cf. artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet).

2.2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 oktober 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS